

РЕШЕНИЕ

№ 5297

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 06.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **14501** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл.).

Образувано е по жалба вх. № 32956 от 21.12.2012 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ) подадена В. С. Г. срещу заповед № ЗЦУ-1311 от 04.12.2012 г. издадена от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП), с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 4 ЗДСл. на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от една година”.

Оспорващата твърди, че заповедта е нищожна – издадена в нарушение на чл. 94, ал. 1 от ЗДСл и незаконосъобразна – поради противоречие в мотивната ѝ част и неяснота за кое от твърдените нарушения е наложено дисциплинарно наказание. В допълнение твърди, че липсват датата и мястото, където е извършено нарушението и не са посочени обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Посочва, че оспорената заповед е непълна, тъй като в нея има празни полета, които от своя страна ограничават правото на защита на Г.. Излага подробни аргументи в подкрепа на твърденията си относно описаните в заповедта актове за прихващане и възстановяване (А.), като твърди, че при тяхното връчване не са констатирани нарушения. Моли съда да отмени заповед № ЗЦУ - 1311 от 04.12.2012 г. издадена от изпълнителния директор на НАП.

Ответникът - Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че В. С. Г. работи при ответника като държавен служител на длъжност „старши инспектор по приходите” в дирекция „Контрол”, отдел „Проверки” на офис „О. купел” при ТД на НАП - С..

Със заповед № ЗЦУ - 1311 от 04.12.2012 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание на основание чл. 90, ал. 1, т. 4 от ЗДСл - „понижение в по - долен ранг за срок от една година” за дисциплинарно нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл. В мотивите на заповедта е посочено, че с деянията си, извършени във формата на действие, държавната служителка е нарушила Процедура К6 – „Извършване на проверка по прихващане или възстановяване”, „Правила за работа и взаимовръзки в дирекция „Контрол”, утвърдени със заповед № РД – 01 – 767/01.06.2011 г., издадена от директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП – С. и Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. В мотивите на оспорения индивидуален административен акт се приема, че Г. е иззела неправомерно функциите на независимия и самостоятелен в работата си орган по приходите, като в качеството си на ръководител екип е издавала и връчвала А., в т.ч. и подписани от същата със запетая, без оправомощителна за целта заповед. Прието е, че с поведението си служителката е нарушила т. 4.3 от горепосочената процедура, съгласно която А. се издава от органа по приходите, извършил проверката за прихващане или възстановяване. В процедурата е записано и че органът по приходите е този, който предприема действията за връчването на А. на задълженото лице по реда на инструкция УДД 2.1 – „Връчване на документи”, като същият се подписва от лицето и органа, издал акта. Издателят на оспорената заповед е констатирал, че посочените нарушения са видни от матрицата за разпределение на отговорностите в цитираната процедура, съгласно която за извършването на проверката по прихващане и възстановяване (ППВ), органът, който я възстановява няма отношение, тъй като той е лицето, което я възлага, а изпълнението и пълната отговорност са на органа по приходите, извършващ проверката. Записано е още, че досежно издаването на А., функциите по консултирането са вменени на органа, възлагащ ППВ, а функциите по изпълнението – на органа по приходите, извършващ проверката. Отделно от гореизложеното, изпълнителният директор на НАП е счел, че с поведението си Г. е допуснала и нарушения на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация като е посочил чл. 14 и чл. 16 от Кодекса. В заключение, органът – издател на оспорената заповед е стигнал до извода, че от субективна страна деянията са извършени виновно, с форма на вината – умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Наказателния кодекс (НК). Приел е също, че извършените нарушения се явяват изключително тежки, с оглед на което не следва да бъде смекчена тежестта на наказанието от предходното служебно поведение на държавния служител.

За да се стигне до издаването на гореописаната заповед № ЗЦУ - 1311 от 04.12.2012 г., дисциплинарното производство е започнало с доклад, постъпил с вх. № 24-28-1346#1/14.09.2012 г. по описа на ЦУ на НАП, изготвен от директор на дирекция „Управление на човешките ресурси”, директор на дирекция „Управление на изпълнението и вътрешни проверки” и директор на дирекция „Контрол”, одобрен с резолюция от 19.09.2012 г. на изпълнителния директор на НАП и изготвен въз основа

на констатации в доклад, приложен към придружително писмо от ТД на НАП – С. с вх. № 24-28-1346/21.08.2012 г. по ЦУ на НАП. В цитирания доклад са обективирани констатации, относно административна проверка, възложена със заповед № РД-01-955/02.08.2012 г. на директора на ТД на НАП – С. с предмет изследване на дейността на екип „Проверки” в офис „О. купел” за периода 01.01.2012 г. – 31.07.2012 г. Видно от констативната част на доклада, проверяващите служители са изследвали кадровото състояние на екип „Проверки” в офис „О. купел” към 31.07.2012 г., респективно – направили са сравнителен анализ на възложените и приключили проверки за проверявания период. Според оспорената заповед, в посочения доклад са установени нарушения, извършени от В. С. Г. – старши инспектор по приходите, ръководител на екипа, по отношение спазването на утвърдени процедури, правила за работа и взаимодействие на органите по приходите в дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С., в контекста на следната фактическа обстановка:

Държавната служителка, в качеството си на ръководител екип „Проверки” в офис „О. купел” при ТД на НАП – С. е издавала А. от името на определения с резолюция за извършване на проверка орган по приходите. Конкретно в доклада се посочват следните обстоятелства:

1. С резолюция за извършване на проверка (Р.) № 1241542/12.07.2012 г., ръководител екип „Проверки” е възложил извършването на ППВ на [фирма] на Л. Г. – инспектор по приходите със срок за ефективно възстановяване – 30.07.2012 г. В хода на ППВ, Г. установила, че на проверяваното дружество са възложени два броя ревизионни производства със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1202280/21.03.2012 г. и ЗВР № 1203983/18.05.2012 г. В тази връзка, органът по приходите, извършващ проверката е установил факти и обстоятелства, водещи до съмнения относно реалността на извършените сделки. В съответствие с утвърдените правила на т.4.3 от Процедура К6 – „Извършване на проверка по прихващане или възстановяване” Г. е изготвила доклад № 18-24-00-821/27.07.2012 г. за преминаване от ППВ в ревизия, който е изпратен по електронен път на началник отдел „Проверки” в офис „О. купел”. След изпращането на доклада, проверяващият орган е установил, че сумата за възстановяване, в размер на 13 823, 83 лева, е преведена на задълженото лице на 24.07.2012 г. като Г. декларира писмено, че не е издавала А. № 1241542/24.07.2012 г. и не го е подписвала нито като орган по приходите, извършил проверката, нито като връчители.

2. С Р. № 1221029/12.04.2012 г. ръководител екип е възложил проверка на „К енд К Имоти” със срок на приключване – 25.04.2012 г. След автоматизирано разпределение проверката е възложена на М. Ц. на длъжност инспектор по приходите. За това разпределение е извършена промяна от Г. с текст „М.Ц. е в отпуск до 21.04.2012 г.” и проверката е възложена на П. В. – инспектор по приходите, който е бил в платен отпуск от 17.04.2012 г. до 19.04.2012 г. включително. В докладната записка за яснота на констатациите се отбелязва, че дните от 13.04. - 16.04.2012 г. са великденски празници, от което се налага изводът, че на инспектора, комуто е превъзложена проверката не е имал обективната възможност да издаде А. № 1221029/18.04.2012 г., който е връчен на датата на неговото издаване, респективно – данъкът е възстановен също на 18.04.2012 г. Инспектор В. декларира писмено, че не е изготвял и подписвал такъв акт.

3. Държавната служителка, в качеството си на ръководител екип „Проверки” в офис О. купел при ТД на НАП – С. е изпратила съобщение по електронната служебна поща

до всички органи по приходите от екип „Проверки” на 24.02.2012 г. със съдържание: „По дадени указания Ви моля вече А.-та над 30 000, 00 лева да ми напомняте да ги връчвам аз, като за целта Ви моля на разписката за връчване да не пишете Вашите имена и длъжност”, в резултат на което А. № 1201840/25.01.2012 г., № 1208556/29.02.2012 г. и № 1212601/23.03.2012 г. са връчени с подписа на В. Г. върху името на орган по приходите, извършил проверката. В докладната е констатирано, че посоченото съобщение е изпратено, без служителката да е редовно оправомощена да издава указания от името на висшестоящи ръководители, нито съобщението е съгласувано с такива.

4. На следващо място в доклада е прието за безспорно установено, че служителката е връчвала А. от свое име. За пример се посочва Р. № 1207551/10.02.2012 г. със срок – 29.02.2012 г., съгласно което проверката е възложена на Б. С. – старши инспектор по приходите. Издаден е А. № 1207551/29.02.2012 г., съгласуван на същата дата от ръководител екип „Проверки” и координатор. Актът е връчен на датата на неговото издаване на лице, подписало се като пълномощник, без да е приложен документ, удостоверяващ легитимността му като такъв. Проверката е констатирала, че в екземпляра в досието на дружеството и разписката липсват трите имена и подпис на връчителя. Изискано е копие от въпросния А., което е съхранявано от главния счетоводител на офис О. купел, от което е установено, че в разписката към него фигурират името и подписа на В. Г. като ръководител екип „Проверки”.

5. С Р. № 1234001/08.06.2012 г. е възложена проверка на „Ту Р. Комплекс” за периода м.05.2012 г. на инспектора по приходите М. Ц.. Издаденият А. № 1234001/19.06.2012 г. е връчен на датата на издаване, на която дата е възстановен и данъкът. В своите писмени обяснения, органът по приходите, извършил проверката посочва, че сумата е възстановена под натиск и страх, а А. не е връчен от него.

6. В констатациите, описани в доклада се посочва също, че проверката в ТД на НАП – С., офис „О. купел” е установила, че Г., в качеството си на ръководител екип лично е получавала от проверяваните задължени лица необходимите за проверката документи и е предавала същите на органа по приходите, комуто е възложено извършването на проверка като за пример се посочват четири броя Р..

7. На последно място, в хода на дисциплинарното производство е констатирано, че държавната служителка е оказвала психически натиск върху служителите от нейния екип.

С оглед на гореописания доклад, директорът на ТД на НАП – С. уведомил В. Г., че срещу нея има открита процедура за ангажиране на дисциплинарна отговорност с вх. № 24-28-1346/27.09.2012 г. С посоченото уведомление служителката е поканена да се запознае с материалите по докладната записка и да се яви на изслушване от изпълнителния директор на НАП по реда на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Видно от саморъчно написаното, оспорващата в настоящото производство се е запознала с уведомлението на 07.11.2012 г. срещу подпис като е декларирала, че не е в законоустановен отпуск по болест или друг вид регламентиран отпуск, както и че е запозната със съдържанието на доклад с вх. № 24-28-1346/21.08.2012 г. Изслушването е проведено на 08.11.2012 г. в присъствието на всички служители от екипа – видно от двустранно подписаният протокол от същата дата, в който, в съответствие с правилата на чл. 93 ЗДСл на служителката е дадена възможност да представи писмени обяснения в срок до 12.11.2012 г. В изпълнение на дадената ѝ възможност, Г. е депозирила писмени обяснения с вх. № 24-28-1346/12.11.2012 г., с които главният юрисконсулт в Дирекция

„Управление на човешки ресурси” и началник отдел „ТОУТ” са се запознали съответно на 14.11.2012 г. и на 12.11.2012 г. – видно от писмените резолюции, поставени върху тях. В писмените си обяснения държавната служителка излага съображения, че гореописаната докладна записка е пълна с доноси и отрича да е оказвала психически натиск върху колегите си. Твърди, че се е опитала с множество компромиси от нейна страна да създаде екипност, но е срещнала само неразбиране. При разглеждането на дадените обяснения, органът издал процесната заповед е счел, че Г. потвърждава част от констатираните нарушения, а именно, че същата е издала А. от името на орган по приходите, комуто е възложена ППВ и се е разписала от негово име със запетая, без да го е замествала въз основа на заповед на компетентен орган.

С оглед на така предприетите действия, изпълнителният директор на НАП е издал заповед № ЗЦУ – 1268/26.11.2012 г., с която е наредил на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарният съвет, назначен със заповед № ЗЦУ – 717/29.06.2012 г., да образува дело срещу държавния служител В. Г. за извършени дисциплинарни нарушения, изложени в докладна записка с № 24-28-1346#1/14.09.2012 г., одобрена с резолюция от 19.09.2012 г. и изготвена въз основа на констатации в доклад, приложен към придружително писмо от ТД на НАП – С. с вх. № 24-28-1346/21.08.2012 г. по описа на ЦУ на НАП.

В изпълнение на така описаната заповед, дисциплинарният съвет е взел решение № РЦУ – 139/26.11.2012 г., с което на основание чл. 96, ал. 3 ЗДСл е предложил на дисциплинарнонаказващия орган да наложи на Г. дисциплинарно наказание – „понижение в по – долен ранг за срок от 1 година” на основание чл. 90, ал. 1, т. 4 ЗДСл. В цитираното решение е предложено да се сезират органите на досъдебното производство като материалите по настоящата преписка да бъдат изпратени в Софийска градска прокуратура, както и да бъде надлежно информиран Инспектората при Министерство на финансите.

По делото са приети като доказателства посочените в процесната докладна записка писмени обяснения и декларации на служителите в офис „О. купел”, споменатите в оспорената заповед като основания за налагане на дисциплинарно наказание А. и Р., както и Процедура Кб – „Извършване на проверка по прихващане или възстановяване”. Като доказателство са ангажирани и три броя болнични листа за временна неработоспособност с № 1101638, № 1101627 и № 1101616, от които е видно, че В. Г. е била в отпуск, както следва: 15.08. – 13.09.2012 г., 14.09. - 13.10.2012 г. и 14.10. – 02.11.2012 г. С молба, депозирана на 22.02.2013 г. в деловодството на съда, процесуалният представител на оспорващата е представил заповед № РД-01-1494 от 14.11.2011 г., от която е видно, че на В. Г. е наредено от директора на ТД на НАП – С. да изпълнява функциите на ръководител екип за периода от 14.11.2011 г. до 31.12.2011 г. включително. Представена е и стр. 5 от Инструкция № УДД – 2.1, в която под наименование „Връчване на документи” в т. 1.1 е записано: от органа по приходите или от друг служител (връчител) като връчването се удостоверява, видно от т. 2 – писмено от длъжностното лице, което го е извършило.

Представени са и длъжностни характеристики за длъжностите инспектор по приходите, старши инспектор по приходите и главен инспектор по приходите в отдел „Проверки”, дирекция „Контрол” към ТД на НАП – С.. Съгласно т. II от тях, изброените длъжности са подчинени на ръководител екип „Проверки”, който е и възложител на задачите в хода на работата.

Останалите представени доказателства в хода на производството, съдът приема за

ирелевантни към предмета на спора, поради което същите не следва да бъдат обсъждани.

По делото, в съдебно заседание, проведено на 06.06.2013 г. са изслушани свидетелските показания на Н. В. К., Л. П. Г., П. К. В. и М. П. Ц..

Свидетелката К. заявява, че към момента на разпита работи в офис „О. купел” на ТД на НАП – С., като директор. Посочва, че работи с оспорващата от 2003 – 2004 г. и през периодите, в които е имала служебни отношения с нея е останала с много добри впечатления. Посочва също, че не е запозната с процесната докладна записка, а е разбрала за нея от колеги. Счита, че в самия сектор „Проверки” има вътрешни конфликти и изразява мнение, че такъв е и настоящия случай, но без да е запозната официално. На въпрос, зададен от процесуалния представител на ответника дали преместването на Г. е свързано и с преместването на свидетелката от офис Център в офис О. купел дава отрицателен отговор.

Свидетелката Г. заявява, че в офис „О. купел” работи от пет години. Във връзка с А. № 1241542 от 24.07.2012 г. заявява, че на 12.07.2012 г. ѝ е издадена резолюция от Г., с която ѝ е възложено извършване на проверка на [фирма]. На 24.07.2012 г. свидетелката установила, че има издаден А. без нейно участие и на 25.07.2012 г., отново без нейно участие сумата ДДС за възстановяване е възстановена на фирмата. Посочва, че по възложените проверки данъчните инспектори имат две възможности: при констатиране на някакви по - сериозни обстоятелства, които са в нарушение на закона да напишат доклад до ТД на НАП – С. и да изискат възлагане на ревизия и другата - да се издаде А.. Свидетелката твърди, че при получаване на резолюцията, се е обадила на счетоводството на дружеството и е изисквала необходимите документи, свързани с проверката, които впоследствие са представени лично от Г., като редът е да се представят или лично на нея (на свидетелката) или в деловодството на офис „О. купел”. Г. заявява, че е прегледала и анализирала обстоятелствата съобразявайки данните, които се съдържат в информационната система на НАП и е стигнала до извода, че трябва да се пристъпи към съставяне на доклад за възлагане на ревизия. Посочва, че въпросният доклад е бил съставен на 27.07.2012 г. от нея и на 30.07.2012 г. ръководството е запознато с него. Счита, че А. № 1241542 от 24.07.2012 г. е издаден от Г., тъй като видно от самия А. тя се е разписала като издател на акта. Г. заявява, че след издаването на посочения А. е запознала оспорващата за направения анализ и че не е съгласна с възстановяването на сумата. На въпроси, зададени от процесуалния представител на оспорващата Г. отговаря, че ръководителят екип няма право да изземва нейните функции и че органът, който трябва да извърши проверката е инспекторът по приходите, а не ръководителят на екипа. Ръководителят на екипа подписва в горния десен ъгъл на А., че е съгласен с издаването му, а ако не е съгласен го връща обратно за досъбиране на доказателства и дава указания в тази връзка. Свидетелката уточнява, че тази процедура е вътрешен нормативен акт, който е разписан от изпълнителния директор на НАП. Посочва също, че след като е изготвила доклада, го е изпратила на хартиен носител чрез деловодството на 27.07.2012 г. или на 30.07.2012 г. и след предявяване на въпросния документ от съда уточнява, че докладът е регистриран на 27.07.2012 г. в 17, 36 ч. Заявява, че регистрирането

на документа след работно време е продиктувано от психическия тормоз на който е била поставена от оспорващата. На поставения въпрос дали е имало докладна записка с изх. № 18-24-00-621/05.06.2012 г. от ръководителя на екипа срещу нея за несправяне със задълженията и че всички приключили от Г. производства се предават на ръководителя на екипа през деловодството със служебни бележки, от които е видно просрочие, свидетелката отговаря, че не е запозната с цитирания документ, а когато е забавяла преписки – това обстоятелство не ѝ е създавало проблеми. Отговаря също, че срокът за възстановяване на задължения с А. е 30 – дневен, който в конкретния случай е изтекъл на 10.08.2012 г. Допълва, че издадената Р. със срок 30.07.2012 г. трябва да завърши или с издаване на А. или със заповед за възлагане на ревизия. За самия орган по приходите, производството се счита за приключило с издаването на А. или заповед за възлагане на ревизия. Самото издаване на заповед за възлагане на ревизия се прави от комисия в ТД на НАП, въз основа на представения доклад.

Свидетелят В. заявява, че работи в офис „О. купел” на ТД на НАП от 24.01.2011 г. Посочва, че на 17,18 и 19.04.2012 г. е бил в платен отпуск. Отговаря, че не знае кой е издателят на А. № 1221029 от 18.04.2012 г. Допълва, че не си спомня да е разглеждал Р. със същия номер от 12.04.2012 г. Относно взаимоотношенията, които е имал с оспорващата посочва, че не е имал проблеми.

Свидетелят Ц. заявява, че работи в офис „О. купел” на ТД на НАП от 24.01.2011 г. Относно издаването и връчването на А. №1234001/19.06.2012 г. отговаря, че на 08.06.2012 г. Г. ѝ е възложила извършването на проверка на дружеството [фирма] като срокът за приключване бил 20.06.2012 г., който според свидетелката е изключително кратък срок. Проверката била на основание подадена справка-декларация по ЗДДС на 05.06.2012 г. Заявява, че законният срок за приключване на проверката е 30 дни от подаване на справка-декларацията и че е изготвила искане за представяне на документи и писмени обяснения до задълженото лице, което е подписано от свидетелката, но е връчено от Г.. Документите по връченото искане Ц. ги получила лично от Г., а не от деловодството. Твърди, че непрекъснато ѝ е оказван натиск по телефона. Посочва също, че след като е разгледала документацията е обсъдила с Г. възникналите въпроси, но оспорващата я е успокоила, че по преписката няма проблеми и че сумата трябва да бъде възстановена, защото имало високо покровителство над тази фирма. Свидетелката твърди, че на 18.06.2012 г и на 19.06.2012 г. телефонните обаждания от Г. и от техническото лице М. И. са били много и А. е издаден на 19.06.2012 г. като не ѝ е дадена възможност да изчака крайния срок на проверката. Посочва, че по процедура след издаване на акта, той се предава на ръководителя за съгласуване и се връща на органа по приходите, за да бъде връчен от него, но във визириания случай актът е връчен от В. Г.. На поставен въпрос от адвоката на оспорващата, свидетелката отговаря, че след извършената проверка е констатирала, че за [фирма] има една приключила ревизия и една висяща. Отговаря също, че при постъпване на работа в НАП една година е имала наставник и не е имало случаи да забави преписка.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд

София – град, Първо отделение, 42 – ри състав направи следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същата е издадена от компетентния орган по назначаването – изпълнителния директор на НАП, в установената от закона форма и съдържа посочените в чл. 97, ал. 1 ЗДСл реквизити. При издаване на заповедта, противно на изложените в жалбата твърдения, не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Нейният издател е взел предвид приложените по преписката докладни и писмени обяснения, от които се установяват описаните нарушения, като настоящият състав приема, че безспорно тези факти имат отношение към предмета на дисциплинарното производство и правилно са взети под внимание при налагане на дисциплинарното наказание.

Оспорената в настоящето производство заповед е за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 от ЗДСл - „понижение в по-долен ранг за срок от 6 месеца до 1 година“, поради което разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, регламентираща задължение на дисциплинарнонаказващия орган за вземане на становището на дисциплинарния съвет и за образуване на дисциплинарно дело е приложена правилно. Спазени са и изискванията на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Преди издаване на заповедта оспорващата е изслушана и ѝ е дадена възможност да представи писмените си обяснения, които са приети. Наказанието е наложено в срока по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. Видно от приетите и неоспорени като доказателство болнични листи Г. е била в болничен до 02.11.2012 г., а нормата на чл. 94, ал. 3 ЗДСл. указва, че сроковете по ал. 1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск – т.е. оспорената заповед се явява издадена в рамките на законоустановения срок.

В процесния случай, от представените доказателства по делото се установява, че за посочените в заповедта А. оспорващата, в качеството си на ръководител екип, е изземвала функциите на органите по приходите. Наведените в жалбата доводи, че това е ставало поради задълженията ѝ, съгласно представената част от Инstrukция № УДД – 2.1, която регламентира връчването на документи, не намират подкрепа във фактите по делото и закона. Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител е виновно неизпълнение на служебните му задължения, за което се налагат предвидените в този закон наказания. В посочената за нарушена т. 4.4 от Процедура К6 е записано, че след анализ на констатираните факти и обстоятелства и установяване на подлежащите на прихващане или възстановяване суми, органът по приходите издава А., който се издава в три екземпляра и се регистрира в ПП „Р.“ от ръководителя на екипа. Записано е също, че преди издаването на акта, същият се съгласува с ръководителя на

екипа, а действията по връчването му се предприемат от органа по приходите, извършил ППВ. В т. 4.3. от същата процедура е записано, че след получаване на резолюцията за извършване на ППВ, придружена с преписката към нея, органът по приходите, определен да я извърши, реализира всички необходими и подробно описани действия в посочената за нарушена точка от Процедурата. В същата разпоредба е посочено, че в хода на проверката горестоящ орган може да иземе преписката и да я възложи на друг орган по приходите, а не да я извърши сам. След запознаване с този вътрешен подзаконен нормативен документ е видно, че при възложен текущ преглед на качеството на ППВ, два дни преди изтичане на срока за извършване на проверката органът по приходите, който я извършва, предоставя проект на А. на съответния координатор за становище. При дадени писмени препоръки от координатора по съдържанието и нормативните основания, посочени в акта, органът по приходите, извършващ ППВ преценява дали да ги вземе под внимание при издаването на А.. От задълбочения прочит и анализ на изброените процедури е видно, че дисциплинарнонаказващият орган правилно и законосъобразно е констатирал неспазването им от оспорващата. Правилно изпълнителният директор на НАП е констатирал, че Г. е иззела неправомерно функциите на независимия и самостоятелен в работата си орган по приходите, като в качеството си на ръководител екип е издавала и връчвала А., в т.ч. и подписани от същата със запетая, без оправомощителна за целта заповед. Тук е мястото да се посочи, че представената по делото заповед № РД-01-1494 от 14.11.2011 г. касае период, различен от посочените дати на издаване на разгледаните в оспорения документ А.. От гореописаните процедури е видно, че правилно е прието, че Г., като орган възлагащ ППВ, притежава функции по консултиране, а органът по приходите – по изпълнение. Изземването на визираните задължения съставлява неизпълнение на правомощията, утвърдени с цитираните подзаконни нормативни документи и правилно е било санкционирано като такова.

На следващо място следва да се обсъдят разпоредбите на чл. 89, ал. 2, т. 3 и т. 5 от ЗДСл, посочени като нарушени и определящи като дисциплинарно нарушение неспазването кръга на служебните правомощия и неспазването на правилата за Кодекса на поведение на служителите в Държавната администрация, в частност чл. 14 и чл. 16 от посочения Кодекс. Дисциплинарнонаказващият орган е посочил в какво точно неспазване се изразяват визираните нарушения и респективно е ангажирал дисциплинарната отговорност на служителката въз основа на тях, което позволява на съда да изследва въпроса действително имало ли е нарушение и в какво се състои то. В оспорената заповед дисциплинарнонаказващият орган е изложил мотиви относно обстоятелствата свързани с тежестта на нарушението, както и цялостното служебно поведение и е мотивирал налагането на процесното наказание, като е приел, че формата на вината е умисъл.

Едновременно с гореизложеното следва да се посочи, че при определяне на наказанието в оспорената заповед, съгласно чл. 91 от ЗДСл, са обсъдени тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител,

обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. Изземването на компетентността на долустоящ орган винаги представлява съществено нарушение, което води до нищожност на издадения акт, което от своя страна води до визираните в разпоредбата на чл. 91 от ЗДСл последици за държавната служба.

Предвид всичко изложено съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с условията за нейната законосъобразност и не са налице основания за отмяната ѝ.

При този на спора, заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, поради което и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК вр. с чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) вр. с чл. 144 от АПК и с чл. 8, вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, оспорващият следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 150, 00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 42 – ри състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на В. С. Г. против заповед № ЗЦУ - 1311 от 04.12.2012 г. издадена от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 4 от ЗДСл на оспорващата В. С. Г., на длъжност „старши инспектор по приходите” в дирекция „Контрол”, отдел „Проверки” при ТД на НАП - С., офис „О. купел”, е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от една година”.

ОСЪЖДА В. С. Г., с адрес за призоваване [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати в полза на Националната агенция за приходите сумата от 150, 00 лв. (сто и петдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението до страните за изготвянето му и връчването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: